

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

14/1/2009 **Il Divo** Πάολο Σορεντίνιο

21/1/2009 **Boy A** Τζον Κρόουλι

28/1/2009 **Summer Book** Σεϊφί Τεομάν

4/2/2009 **Ανθισμένες κερασιές** Ντόρις Ντόρι

11/2/2009 **Εμπιστεύσου την αγάπη** Ξιαοσουάι Γουάγκ

18/2/2009 **Και τα σπουργίτια τραγουδούν** Ματζίντ Ματζίντι

25/2/2009 **Η σιωπή της Λόρνα** Λυκ και Ζαν - Πιέρ Νταρντέν

4/3/2009 **Τέσσερις νύχτες με την Άννα** Γιέρζι Σκολιμόφσκι

11/3/2009 **Madeinusa** Κλαούντια Γίόσα

18/3/2009 **Euphoria** Ιβάν Βιριπάγιεφ

25/3/2009 **Το καλοκαίρι που έφυγαν οι γονείς μου** Κάο Χάμπουργκερ

1/4/2009 **Παγωμένο ποτάμι** Κόρτνεϊ Χαντ

8/4/2009 **Βαλς με τον Μπασίρ** Αρί Φόλμαν

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ ANO EM QUE MEUS PAIS SAIRAM DE FERIAS

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Κάο Χάμπουργκερ
Ηθοποιοί: Μικέλ Ζουέλσας, Ντανιέλα Πιέπσικ,
 Γερμάνο Χαϊούτ, Σιμόνε Σπολαδόρε

Μουσική: Beto Villares

Φωτογραφία: Adriano Goldman

Μοντάζ: Daniel Rezende

Χώρα: Βραζιλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 104'

Διακρίσεις: - Βραβεία ABCQ:

- 1) Art Direction στον Cassio Amarante
 - 2) Κινηματογραφίας στον Adriano Goldman
 - 3) Μοντάζ στον Daniel Rezende
 - 4) Ήχου στους: Romeu Quinto, Alessandro Laroca, Armando Torres Jr.
- Βραβείο Κριτών στον Cao Hamburger στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Cartagena
 - Μέγα Βραβείο Βραζιλιάνικου Κινηματογράφου :

1) Art Direction στον Cassio Amarante

2) Καλύτερης ταινίας

3) Σεναρίου στους: Claudio Galperin, Cao

Hamburger, Bráulio Mantovani, Anna Muylaert

- Βραβείο Μουσικής στον Beto Villares στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Αβάνας

- Βραβείο Grand Coral στον Cao Hamburger στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Αβάνας

- Ειδικό Βραβείο Κριτών στον Cao Hamburger στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Λατινικής Αμερικής στην Huelva

- Βραβείο Σεναρίου στους: Claudio Galperin, Bráulio Mantovani, Anna Muylaert στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Λατινικής Αμερικής στη Λίμα

- Βραβείο Κοινού στον Cao Hamburger στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Λατινικής Αμερικής στη Λίμα

- Βραβεία Κριτών στο Premio Contigo Cinema, Brazil:

- 1) Στον Cao Hamburger
- 2) Καλύτερης Ταινίας
- 3) Σεναρίου στους: Claudio Galperin, Cao Hamburger, Bráulio Mantovani, Anna Muylaert
- Βραβείο Κοινού στον Cao Hamburger στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου στο Ρίο
- Βραβείο Κριτών του Σάν Πάολο στους: Claudio Galperin, Cao Hamburger, Bráulio Mantovani, Anna Muylaert
- Δ' Βραβείο Κριτών στον Cao Hamburger στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Σάν Πάολο
- Ειδικό Βραβείο Κριτών καλύτερης Ταινίας στον Cao Hamburger στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Σάν Πάολο
- 19 ακόμα υποψηφιότητες

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Τρυφερή χιουμοριστική αλλά και κοινωνικά ευαισθητοποιημένη ιστορία ενηλικίωσης, πορτέτο της σύγχρονης Βραζιλίας, ιδανική ισορροπία κωμωδίας και δράματος (από τον σεναριογράφο της "Πόλης του Θεού" και των "Επιλέκτων"), εξαιρετικές ερμηνείες και πλήθος φεστιβαλικών βραβείων

Το ποδόσφαιρο είπατε; Λάθος. Εκτός από μπάλα, οι Βραζιλιάνοι διδάσκουν τους Έλληνες πώς να σκηνοθετούν, να κάνουν ταινίες και να κερδίζουν βραβεία. Παράδειγμα "Το καλοκαίρι που έφυγαν οι γονείς μου" (ο Ano em Que Meus Pais Saíram de Férias) του Κάο Χάμπουργκερ. Όταν η αληθινή συγκίνηση προκύπτει από λεπτή, ραφινάριση αίσθητική επεξεργασία και σοβαρό στοχασμό.

Το στόρι της μιας γραμμής. Δικτατορία του '70 και όταν οι αντιστασιακοί γονείς καταλήγουν στη φυλακή, ο ανυποψίαστος 12χρονος γιος με το βαλιτσάκι του και με κομμένη την ανάσα από τις επιδόσεις της Εθνικής Βραζιλίας στο Παγκόσμιο Κύπελλο, καταλήγει σε μια συνηθισμένη πολυκατοικία περιμένοντας την άφιξη του παππού. Όμως ο παππούς αργεί κι έτσι ο μικρός Μάουρο πέφτει πάνω σε μοναχικό γέροντα της εβραϊκής συναγωγής. Καχύποπτοι και οι δυο. Ο πιτσιρικάς σε εχθρικό έδαφος. Οι απόντες γονείς σε εχθρικό έδαφος πολιτικής. Οι εβραίοι σε εχθρικό έδαφος και αυτοί. Εξαιρετική αναγωγή. Από το άτομο στην ομάδα και από την ομάδα στο κοινωνικό σύνολο. Όλοι αποκομμένοι, μοιρασμένοι, προδομένοι. Κι όμως περπατώντας σ' αυτό το εφιαλτικό ναρκοπέδιο, ο ένας θα συναντήσει τον άλλον. Στην ίδια βάρκα πορευόμαστε. Εβραίοι, χριστιανοί μουσουλμάνοι, άθεοι και βουδιστές. Όσο πιο γρήγορα το συνειδητοποιήσουμε τόσο ευκολότερα για έναν καλύτερο κόσμο θα τραβήξουμε.

Ο Βραζιλιάνος σκηνοθέτης - 46 χρόνων - από το Σάο Πάολο αποδεικνύεται μέγας τσίφτης των χαμηλόφωνων γραμμών, των μουσικών ημιτονιών,

των βροντερών σιωπών και των υποδειγματικών ερμηνειών. Καταφέρνει μερικά επιτεύγματα, πρωτόγνωρα για πάρα πολλούς Έλληνες σκηνοθέτες που στο παρελθόν μετέτρεψαν ιστορίες παιδικών χρόνων σε ηθογραφίες νοσταλγίας, ανεκδότων και κοινότοπων περιστατικών. Πρώτα απ' όλα, αναφέρεται στο '70 χωρίς ίχνος νοσταλγίας και νεκρολαγνείας. Μέγιστο επίτευγμα αυτό. Ύστερα καταφέρνει χωρίς ίχνος πολιτικής ρητορικής, χωρίς στιγμή να ξεκολλήσει από μια προσωπική ιστορία, να υπογράψει μια βαθιά πολιτική ταινία. Και τέλος - το καλύτερο, το απροσδόκητο και μοναδικό - μεταγγίζει τόνους αισθημάτων, αλληλεγγύης και συγκίνησης χωρίς την παραμικρή ευκολία, δίχως μισό δράμι κλισέ και κοινοτοπίας. Χωρίς συζήτηση μέσα στις πιο ανθρώπινες στιγμές αυτής της δύσκολης άνυδρης καλλιτεχνικής εποχής.

Με δύο λόγια: Δωδεκάχρονος με την μπάλα στο χέρι και με ταμπογαλάκια του υπό μάλης, καταλήγει έξω από το διαμέρισμα του παππού του. Οι γονείς του λείπουν "σε ταξίδι για δουλειές" - έχει φροντίσει η χούντα της Βραζιλίας γι' αυτό - και ο πιτσιρικάς μόνος με το όνειρο να κερδίσει το έπαθλο του Μουντιάλ η Εθνική Βραζιλίας, πέφτει πάνω σε γέροντα της πολυκατοικίας. Δύο κόσμοι διαφορετικοί, δύο μοναχικές υπάρξεις ξένες μεταξύ τους, δύο ηλικίες που τίποτα το κοινό δεν τους ανώνει. Ο ένας κόσμος έρχεται, ο άλλος φεύγει.

Δ. ΔΑΝΙΚΑΣ

Στη Βραζιλία του 1970 κι εν μέσω δικτατορικού καθεστώτος, ο μικρός Mauro (Michel Joelsas) αφήνεται στον παππού κακήν κακώς από τους αριστερούς γονείς του που 'φεύγουν διακοπές'. Τελικώς, ο πιτσιρικάς καταλήγει υπό την προστασία ενός γείτονα, του ηλικιωμένου Εβραίου υπεύθυνου της τοπικής συναγωγής ο οποίος δείχνει αρχικώς απρόθυμος να αναλάβει την ευθύνη. Η απρόσμενη τροπή που πήρε η ζωή του Mauro διασκεδάζεται από μερικούς νέους φίλους, την αγάπη για τη μπάλα και τη γλυκιά προσμονή του Μουντιάλ το οποίο ο πατέρας του είχε υποσχεθεί πως θα επιστρέψει για να δουν μαζί.

Ο εθνικά γνωστός κυρίως για τις τηλεοπτικές του δουλειές Βραζιλιάνος σκηνοθέτης (γερμανοϊταλικής καταγωγής) Cao Hamburger γυρίζει μία ταινία

εθνικού ως επί το πλείστον ενδιαφέροντος, γεγονός που αποτυπώνεται στις διακρίσεις που έχει αποσπάσει στα φεστιβάλ του Rio και του Sao Paulo. Η όποια οικουμενικότητα τη διέπει, προκύπτει μέσω της περιγραφόμενης πολιτικής κατάστασης που εκτελεί ταυτόχρονα χρέη ιστορικού φόντου και αόρατου πρωταγωνιστή αλλά και η συναισθηματική φόρτιση που εξασφαλίζει μία θλιβερή ιστορία (επιβεβλημένης) εγκατάλειψης ενός μικρού παιδιού από τους γονείς του.

Η δραματικότητα αυτής της κάλλιστα αληθινής ιστορίας κι ο άμεσος τρόπος αφηγηματικής προσέγγισης που εκθέτει τον ψυχισμό και την οπτική γωνία του μικρού, μεταθέτοντάς τον απ' την ασφάλεια της οικογενειακής φροντίδας στο χάος της αβεβαιότητας, θέτουν τις βάσεις για κάτι καλό και ίσως επαναφέρει στις μνήμες κάτι απ' το «La Vita E Bella» του Benigni. Το flashback χρησιμοποιείται ελάχιστα, αφού χωρίς αυτό η κατάδειξη της ζοφερής νέας πραγματικότητας του παιδιού priμοδοτείται. Μέσα απ' το πάθος ενός ολόκληρου έθνους για το ποδόσφαιρο και την εθνική ομάδα,

επιχειρείται ένα σχόλιο πάνω στα ιστορικά γεγονότα και συνθήκες της εποχής που συχνά-πυκνά όμως ξεφεύγουν απ' την πιο ενδιαφέρουσα ανήλικη ματιά για να βολευτούν στα ενήλικα αντιληπτικά πρότυπα. Παράλληλα, εντάσσονται οι παράμετροι των διαφορετικών εθνικοτήτων (ιδίως της εβραϊκής), της αντιστασιακής δράσης και των πρώιμων ερωτικών σκιρτημάτων του Mauro και της παρέας του. Επιμέρους θέματα, δηλαδή, που στριμώχνονται συσσωρευτικά χωρίς όμως να αξιοποιούνται είτε κατά μέρους είτε προάγοντας αποφασιστικά το σύνολο.

Κινηματογραφικά αβανταδόρικη ωστόσο είναι η φάτσα του Joelsas που προκαλεί δικαιολογημένη συμπάθεια, ευνοώντας άλλωστε το συναισθηματικό χειρισμό στον οποίο εξ αρχής ποντάρει η ταινία. Μαζί με λίγη μπάλα, αρκετό φολκλόρ στοιχείο, επιμερισμένη σπιρτάδα και φυσικά τη σταθερή παράμετρο που λέγεται 'άρτος και θεάματα εν καιρώ χούντας', το «The Year My Parents Went On Vacation» είναι ένα τυπικό για τα βραζιλιάνικα δεδομένα δράμα, χρωματισμένο και οριοθετημένο στα μέτρα και τα σταθμά της χώρας της σάμπα και του καφέ.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΚΚΑΣ

ΚΑΟ ΧΑΜΠΟΥΡΓΚΕΡ

Γεννήθηκε το 1962 στη Βραζιλία.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Ano em Que Meus Pais Saíram de Férias, O (2006), Castelo Rá-Tim-Bum, O Filme (1999), Garota das Telas (1988), Frankenstein Punk (1986)

